

OOSTVLAAMSCH ZANTEN.

Mededeelingen van den Bond van Oostvlaamsche Folkloristen.
Maatschappij zonder winstbejag.

TWEEMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT.

De leden ontvangen de mededeelingen gratis.

Jaarlijk che bijdrage voor het lidmaatschap :
12 frank.

Redaktie: F. Van Es, Brabantstr.
29, Aalst.

Postcheckrekening 2043,98.

P. Luyekx, Gent.

Prijs per n^o: 3 fr.

Abonnementsprijs
buitenland : 3 belga's.

Oostvlaamsche Meeliedereren.

Van de vele z. g. " boerenliederen „ (1) die we tijdens onze zwerftochten door de heerlijke Vlaamsche streek hier en daar hebben mogen aantekenen, wil ik er eenige mededeelen, doch mij enkel tot het " Meilied „ bepalen.

Dit oud gebruik : " den Mei gaan zingen „ (2) op Meivavond door kinderen en ook door volwassenen, heeft op onze dagen grootendeels uitgediend. Ternauwernood geven de kinderen zich nog de moeite het versierd " Meiboompje „ of " Meitakje „ het dorp rond te dragen, van boerderij tot boerderij, om er de eieren te gaan oogsten. In vele gemeenten in Oost-Vlaanderen, doch vooral in het zuidelijk gedeelte, is dit schilderachtig gebruik sinds jaren achterwege gebleven, zelfs oude lieden herinneren zich het " Meilied „ slechts gedeeltelijk, wat meer is : anderen weten over dit gebruik schier niets meer te vertellen.

(1) De liederen worden doorgaans door de boeren zelf aldus genoemd.

(2) Voor verdere Meigebruiken zie o. a. : A. De Cock, Spreekwijzen en zegswijzen afkomstig van oude gebruiken en volkszedes, Gent, Ad. Hoste, 1908, bl 181/196, en bibliographie.

Pol de Mont : Meiplanting, Volkskunde, II, 71.

Prof. Dr P. De Keyser, " En waar de sterre bleef stille staan „ " Vandaag „ Nr 1, I. Jaargang, 1929.

Prof. Dr J. Schrijnen, Nederlandsche Volkskunde, I. bl. 188/193.

De Cock-Teirlinck, Kinderspelen en Kinderlust.

D. J. Van de Ven, Meie- en Minnenachten in de Nederlandsche Folklore.
(Overdruk uit 't Vragen van den Dag).

Het geven van het symbolisch ei heeft dan ook heden ten dage een anderen vorm gekregen. Niet altijd een ei krijgen de kinderen in hun met veel zorg vastgehouden mandje, maar menigmaal komt een pover nikkeltje erin terecht of steekt een haast onzichtbare hand door het half geopende venster van de boerenslaapkamer de schuchtere zangers een duitje toe. Hierdoor eens te meer blijkt — dit volgens de Mei-zangers — dat het " Meilied „ zijn oorspronkelijke beteekenis verloren heeft. Voor de boeren komt het geven van een duit spaarzamer voor dan het geven van een duur geworden ei.

De teksten van de hierop volgende Meiliedereren hebben alle ongeveer éézelfde beteekenis, alhoewel ze volgens hun inhoud in een drietal categorieën kunnen onderverdeeld worden. Ook naar gelang de streek of het dorp, waar zij ons werden voorgezongen of " gedichteerd „ (over 't algemeen zingen de buitenlieden niet gaarne, vooral als men het hun vraagt), bezit ieder van deze liederen een eigen verkregen vorm, zoodat we dan ook alle als varianten moeten beschouwen van één of een paar oorspronkelijke liederteksten. Het ware trouwens ook niet zoo onmogelijk deze " Meiliederereeks „ aan te vullen in samenwerking met andere zanters, om ze te rangschikken en aldus den oorspronkelijken tekst of teksten van dit lied te benaderen.

Verder is het opvallend, dat in het " Meilied „ gewoonlijk bedreigingen, spot of geruststellingen voorkomen. Ook komt het af- en opbieden op het eerst gevraagd aantal eieren er wel eens voor. Dit alles heeft tot doel den boer te bewegen toch maar meer dan één ei te geven ; - een tactisch middel zoo men wil.

Wij moeten tevens de zanters opmerkzaam maken op het feit, dat de meeste liederen nog slechts in een zeer verkorten vorm bewaard zijn gebleven.

1.

*Mei, Mei,
Koele mijne Mei,
Mei, o Mei verheven.
De dooier viel op straote,
'k en wille mijne Mei nie laote.
Tsiep, tsiep,
'k wille mijnen nest.
Steekt d' eieren wat dieper in den nest.
De zwarte poelekens leggen 't best.
De witte zijn versteven.
Geef er mij een stuk of zeven.
Wilt g'er mij geen zeven geven,
geef er mij een stuk of vier, of vijfve,
't zal 't er in den nest nog een eitje blijve(n)*

Laarne (D.M. 80 jaar).

2.

*Mei, Mei, koele mijne Mei,
Ter eere
van Ons Heere,
Heb-de mij geen ei ?
Ik zal U niet vereeren,
Mijne Mei staat al op den troon,
met zijn blaadjes los !
Marietje gij moet slapen,
De zon en komt niet op.*

Saffelare (H. U.)

3.

*Mei, Mei, koele mijne mei.
'k brakke mijn ei,
de dorre (dooier) vliegt uit mijn schaleken.
Vrouwken wil-de mij een eiken geven
'k zal u 't doorken betalen.
Tsiep, tsiep van uit den nest.
De zwarte hoenders leggen best,
de witte niettemin.
Schie er nu al vijf en twintig in.*

Saffelare. (H. U.)

4.

Mei, Mei, koele Mei.

Vrouwken geef mij een Paaschei.

Wilt-g'er mij geen één geven,

Geef er mij een stuk of zeven,

Wilt-g'er mij geen zeven geven

Geef er mij een stuk of achte,

'k Zal niet lang meer wachten.

Plezant, plezant,

'k sta hier met mijn korfken in mijn hand.

Kalken (Vr. V. B. herbergierster).

5.

Mei, Mei, koele Mei.

Geef mij een ei.

De witten leggen goed,

De zwarten best.

Schiet maar diep in den nest.

Meerendree (O. V.)

6.

Mei, Mei, koele Mei.

Vrouwken geef mij een Paaschei.

Wilt ge mij niets geven,

Ge zult niet lang meer leven!

Geef er mij een stuk of zeven,

Geef er mij een stuk of zes:

Tot mijn korfken vol es (is).

Kalken. (E. C.)

7.

Mei, Mei,

Blaare Mei.

Geef mij een ei,

'k zal deure gaan.

Geef-d'er mij geen

'k zal blijven staan !

Machelen en Gavere (L. C. Sint-Janshoeve).

8.

'k Plante mijne Mei,
en ik krake mijn ei.
en de dooier viel uit mijn schaalde. (schaal)
Tsiep van de neste,
Legt er van de beste.
Legt er zeventiene,
'k Zal ze wel verdienen.
'k Zal er mee naar huis toegaan,
en in mijn moeders koekepanne slaan.

Kaprijke (M. D.)

9.

'k Plante mijne Mei
en ik brak mijn ei,
de dooier viel uit mijn schaalde, (schaal).
Tsiep van de neste,
de zwarte hoenders hèn de beste,
de witte niet te min.
Schiets den oversten kop den ellebogen in.
Vrouwken van de neste,
legt er van de beste,
Legt er zeventiene,
ik zal ze wel verdiene(n).
'k zal er mee naar huis toegaan,
en in mijn moeders koekepanne slaan.

Kapryke (M. D.)

10.

Mei, Mei,
'k plante mijne Mei.
Geef mij een ei,
de dooier viel uit zijn schaole ; (schaal)
'k zal uw beste dochter haole.

Deurle. (Mevr. Wed. V. 79 jaar.)

11.

Mei, Mei.

*'k Plante mijne mei,
en ik krake mijn ei,
en de dooier viel uit mijn schaole.
Bazinneke, wilde mij 'n eitje geven ?
'k Zal uw dochterken niet haolen.*

Landegem-Hansbeke (B. M. 52 jaar).

12.

Mei, mei,

*'k plante mijne Mei.
en de dooier viel uit de schaole.
Tsiep, tsiep, uit den nest,
De zwarte hoenders leggen 't best,
De witte niet te min.*

Destelbergen (A. S.)

13.

*'k Plante mijne Mei.
Geef mij één ei.
Wilt gij er mij geen één geven,
Geef er mij tweeën, drije, enz...*

Deurle. (Mevr. Wed. V. 79 jaar).

14.

*Onze Lieve Vrouw heeft de wereld gebracht,
en de dochter van pioenen
zat er op te broeien.
O! Wie heeft er mijne Mei vandoen ?
Geef mij een koordeken,
ik en kan 't niet knopen,
geef mij een ei en laat mij gaan. (loopen ?)*

Eekloo (C. O.)

15.

*Mei, Mei verheven,
'k sta hier zoo te beven
met mijn taksken in mijn hand.
Dat is niet plezant !
'k Zal het aan niemand zeggen,
als g'er wat wilt op leggen ;
'k zal er mee naar huis toe gaan,
'k zal ze in moeders koekepanne slaan.*

Destelbergen. (A. S.)

16.

*Mei, Mei verheven,
den boer en wil niet geven ;
'k sta hier zoo te beven
met mijn mandeken in mijn hand.
Wilder een eitje in leggen,
'k zal het aan niemand zeggen ;
'k zal er mee naar huis toe gaan,
en moeder zal 't in 't pannetje slaan.*

Desteldonk. (M. V. D.)

17.

*Mei, Mei verheven,
't sta hier zoo te beven,
met mijn korfken in mijn hand.
wilt g'er een eiken in leggen ?
'k Zal 't tegen niemand zeggen,
'k zal er mee naar huis toe gaan,
en moeder en vader
zullen het in 't panneken slaan.*

Saffelare (J. U.)

18.

*Mei, Mei verheven,
De boer wil mij niets geven !...
Mei, Mei plezant,
De boer sch..... op zijn land.*

Dit zongen de kinderen wanneer ze niets kregen, en gingen dan rap op de vlucht.

Destelbergen. (A. S.)

19.

*Tsiep in den nest,
De zwarte hoenders leggen 't best,
De witten leggen er tegen.
Lapt 'er mij een stuk of negen...*

(Zeer onvolledig).

Sleidinge (Volpenswege).

CI. TREFOIS.

Het Teerlingspel te Serskamp.

Als een eigenaardig gebruik te Serskamp sedert onheuglijken tijd in zwang moeten wij het teerlingen vermelden, dat als dusdanig in de aanpalende gemeenten en in gansch den omtrek onbekend is

Het " teerlingspel „ grijpt hier regelmatig plaats na de St Denijs-kermis, die gevierd wordt den Zondag vallend op of na 9ⁿ October. Den 8ⁿ dag wordt het teerlingen ingezet op den Dries, waar dan de aloude *Prinskenskermis* plaatsgrijpt, z. g. naar de verdwenen herberg *den Prins*, reeds vernoemd rond 1750. Den 2ⁿ Zondag is het te doen op het Wolfgat, waar tot op het einde der 18^e eeuw de vermaarde *Bruine-Kruiskapel* talrijke bedevaarders heenlokte ; hierna komt elke wijk opvolgenlijk aan de beurt : Billegem, Boeygem, Dorp, Anker, Moleneed. Onveranderlijk eindigt " het teerlingspel „ in de *Smis* of de herbergen dier gebuurte op St Elooï en op 8ⁿ December met een " bolling „ voor 't vrouwvolk.

Twee maanden lang krijgt aldus elke buurt eene zonderlinge voortzetting der kermis, die ook sedert talrijke jaren voor de vier eerste wijken op het kermisprogramma aangekondigd wordt.

Van 's morgens vroeg hangen de af te spelen prijzen vóór de vensters der "staminees", waar er dien Zondag te eerlingen valt. Tot vóór den oorlog prijken op de vensterbank een heel groot krentenbrood, met middenin op den voorkant een blinkend vijf frankstuk als een zilveren miniatuurpatakon, en daarboven aan een koord hingen een "krap", stof (d.i. een koepon, een overschot van stof voldoende om er een kleed mee te maken), "het kleed", een zwarte "snuitdoek", en een roode neusdoek met zwarte bollen. Haast overal waren het dezelfde prijzen. Na den oorlog werden deze, alsook de inzet, gemoderniseerd. Waar vroeger "het kleed", onveranderlijk den eersten prijs uitmaakte, is het nu een wollen deken of gewatteerde bedsprei, verdere prijzen zijn pullovers, halsdoeken en andere kleedingstukken, volgens het totale bedrag van den inzet.

Men kan zich laten "opzetten", (inschrijven) zoo dikwijls men wil, vroeger tegen een "kluit", (0,10 fr.), nu tegen 0,50 fr. per keer. Zoohaast het valavond begint te worden, lijkt het een begankenis naar de herbergen der wijk, waar het eerlingen plaats heeft en 's avonds kan het daar binnen wel een paar uren krioelen van 't volk; mannen en vrouwen wemelen er dooreen met de jongens en meisjes, die beginnen "op staminee te gaan", (de herbergen te bezoeken), terwijl de kaartsters aan "t frieten", zijn voor de saucissen, die de herbergbaas met hun inleggeld heeft gekocht.

Om 10 uur 's avonds, als er genoeg personen "opstaan", (opgeschreven zijn), volgens den inkoopsprijs van hetgeen er af te eerlingen is, — in de beste herbergen klimt het getal ingeschrevenen tot 14 à 1500, in de minder gekalandeerde tot 700 — worden bak en eerlingen bijgehaald. Men smijt gewoonlijk met drie, bij enkelen met vier eerlingen. De nummers, die voor elken naam staan, worden één voor één afgeroepen, terwijl een daartoe aangeworven persoon gedurig aan de eerlingen werpt. Wijzen deze 18 of 17 aan (of 24-23) dan worden die getallen achteraan den naam opgeteekend.

Deze, voor wien men 18 (of 24) werpt, is bijna zeker een prijs te hebben. Onder de hoogste nummers wordt opnieuw gekanst om te zien, wie er uitvalt, wie den 1ⁿ prijs behaalt en wie de volgende prijzen winnen.

Onmiddellijk worden de winnenden verwittigd, als het te laat is 's Zondags, 's Maandags heel vroeg door kleine jongens, die hierop verlekkerd zijn, omdat die blijde boodschap hun een goede fooi zal bezorgen vanwege de gelukkige winnaars.

J. PIETERS (Serskamp).

Het Stoelzetten voor Maart.

Maart wordt door de ouderlingen zeer gevreesd en terecht. De statistieken toonen trouwens aan, dat in die maand het percent sterfgevallen het hoogste is. Het is de gewoonte bij oude lieden in het Waasland op den laatsten dag van Februari, alvorens slapen te gaan, een stoel aan de achterdeur te zetten, opdat Maart zou kunnen rusten en ze niet zou weghalen. Ziehier wat Vrouw Weyn daarover mededeelt in Biekorf, XXI jg. (1910), blz 160. (Wij geven letterlijk weer).

“ Vr. Weyn's grootvader zoude op Meertavond nooit gaen slapen zijn zonder de Meert eenen stoel te zetten aen de achterdeur, om de Meert er op te laten rusten. De reden? Om binst de Meertemaend niet te sterven. 's Morgens als grootvader opstond en wijwater genomen had om een kruys te slaen, zegde hij: “ Elk een goeden dag, — wellekom Meert, dat gij met mij niet weg en zeert, en tot het naeste jaar als 't God belieft, Meert. Dan zet ik u weder eenen stoel om op te rusten. „

Het gezegde: Welkom Meert, dat ge met mij niet weg en zeert, (wegzeren: wegvluchten), komt ook voor in Joos Waasch Idioticon, blz 739.

De h. Is. Hallaert, gepensionneerd postbediende te Aalst, deelt ons mede, dat hij aldaar een 85 jarige vrouw kent, die

de gewoonte heeft op 1° Maart, onmiddellijk bij het opstaan, het volgend schietgebed op te zeggen :

“ O Meert,

Pak me toch niet mee met uwen steert ! „
en ze stelt een stoel vóór *de kachel*. Niemand mag dien stoel tot den middag aanraken, anders zou zij gedurende de maand sterven. Haar moeder deed zoo en die is meer dan negentig jaar oud geworden. Dergelijk gebruik moet ook in Brabant gekend zijn. Maurits Sacré geeft in zijn Folkloristisch Kalender voor Brabant (*De Brabander*, IIIe jg, blz 41) een soortgelijk gezegde op, opgeteekend te Merchtem :

“ Welkom Mieet, mou trekt maa nie mee me a stieet „
maar deelt geen gebruik mee.

Wij zouden onze zanters dankbaar zijn, indien zij ons nadere inlichtingen wilden verstrekken over die eigenaardige gewoonte, ongetwijfeld een overblijfsel van animisme, de primitieve volksvoorstelling der omgeving, waarvan heden ten dage nog zooveel bezinksels in het volksgeloof en de volkstaal te vinden zijn.

F. VAN ES.

Volkshumor.

Lijst der reeds aangeteekende en verzamelde Spotgezegden
en-rijmpjes op Oostvlaamsche Gemeenten (1)

---

25. ESSCHE (St. LIEVENS) : “ 't Heilig Essche. „

De inwoners van dit dorp gaan door voor zeer vrome lieden en worden zelfs in de omliggende gemeenten “ *kwezels met hun zwarte kousen* „ bijgenaamd. (Meegedeeld door den h. De Koker, gemeentesekretaris te St. Lievens-Essche).

26. GAVERE : a) “ *Als men te Gavere komt, kent men den prijs van de boter* „ *Volkskunde*, V, 133. De Raadt.

---

(1) Zie IV jg, blz 22, blz 42.

- b) « *Gaver zulle, (dorpel)
Asper bulle (of turre),
En Kapelleken ten Ast
Zij' waterpas* ».

(Waterpasrijmpje, zie Asper). Teirlinck (I, 448).

27. GEERAARDSBERGEN :

- a) « *De volontairen van Grammon,
die lieten stelen hun kanon,
Zij excerceeren gelijk de koeien,
en ze stelen al de savoeien!
Rokkedokkedok,
met eenen krommen kop!
z'hebben een geweer gelijk n'en bloemkoolstok* ».

(Dit rijmpje dagteekent waarschijnlijk uit 1830.
Te Denderwindeke). Volkskunde, I. 86.

- b) « *Te Geeraardsbergen . . . . . Grammont,
Woont 'nen dief . . . . . larron.
'k Joeg hem uit mijn huis . . . . . maison,
Met 'nen grooten stok . . . . . bâton ;
Want hij wou pakken mijn verken . . . . . cochon,
En dan joeg ik hem bij den . . . . . baron
Van Strijtom. (lees Strijthem).*

(Denderleeuw). Volkskunde, I, 265.

28. GENT : a) *Brussel en Gent (of Gent en Brugge) en zijn
op eenen dag nie' gebouwen (gemaakt).*

(Spreekwoord. Men moet geduld hebben). Teirlinck
(I, 474), Joos (blz 248).

- b) “ *Zoudt gij niet zeggen, dat hij Brussel en Gent heeft* „
(Gezegd van iemand, die als rijke handelt en het
niet is). Joos (Idioticon, blz 248).

- c) “ *Gent en Antwerpen hebben* „ (Zeer goede kaarten
hebben) Joos (blz 78).

- d) “ *Iemand Gent toonen of laten zien* „.

(Tergspel. Iemand — vooral een kind — met
beide handen het hoofd drukken en hem zoo
optillen). Teirlinck (I, 474).

- e) " *Gent is bot* „
(Uit den volksmond). Zie ook Ronse.
- f) " *Dat hij te Gent op de fluitjesmarkt kwam, hij ware zijn beenen kwijt.* „
(Wordt in 't Waasland gezegd van iemand, die lange magere beenen heeft). Joos (blz 219).
- g) " *Doet hem naar Gent om te hergieten* „
(Wordt in West-Vlaanderen gezegd van iemand die gek handelt of dwazen praat vertelt). Biekorf (IV, 44).
- h) " *Een Gentsche reis* „
(Wordt in West-Vlaanderen gezegd voor een verre reis. Herinnering aan den tijd toen men te voet reisde) Biekorf (III, 236).
- i) " *Hij kout er af, alsof hij ons den schat van Gent meegebracht hadde!* „
(Wordt in West-Vlaanderen gezegd van iemand die boft met hetgeen hij gegeven heeft). Biekorf (III, 236).

29. WIJKEN VAN GENT : A) AKKERGEM : a) " *Geen weer gelijk te Akkergem* „
(Gezegd in geval van slecht weer. Zie Baardegem en Daknam. Zelfde vertelsel als te Daknam). De Raadt.

- b) " *De Wijk van alle miseriën* „
(Deze wijk wordt zoo genoemd, omdat de godshuizen, de gevangenis en het weezenhuis zich aldaar bevinden). G. Celis, (Akkergem, blz 9).

B) ROOIGEM : « *Het Rooigemsbloed*
Kan voor alles dienen ;
Het Rooigemsbloed
Is voor alles goed ».

(Werd vroeger gezongen met begeleiding van klompengeklop door de jongens van Rooigem, wanneer ze zich groepsgewijze begaven naar Akkergem- of Koolegemkermis op 2ⁿ Zondag van October). G. Celis, (Akkergem, blz 18).

30. GIJZEGEM : " *Gijzegem geprezen* „ Zie Lede.
31. GODVEERDEGEM : Wordt spottenderwijze " *Godverdommegem* „ genoemd. Teirlinck (III, 371).
32. GREMBERGEN : " *En Grembergen bemint het bier* „
(Zie Lebbeke). De Raadt.
33. HAMME : a) " *Een Hamsche wuiten krijgt jaarlijks een
nieuwen steert.* „ De Raadt (zie spotnamen).
- b) « *Ramplamplam,
De boeren van Ham,
De boeren van Zeel ;
Drij patatten aan éenen steel.* »
(Kinderrijmpje). Volk en Taal (I, 61) De Cock en
Teirlinck (VIII, 120).
- c) « *Hamsche kweikers,
Luizen mee eikes,
Luizen mee vlooiën,
Ge moet van armoe
Naar Elverseel komen schooiën.* »
(Te Elversele uit den volksmond) Medegedeeld
door den h. P. Van den Broeck, Hamme.
- d) " *Hij heeft om 'nen Hamschen bleek geweest.* „
(Hij draagt een hoogen hemdsboord) Joos
(blz 275)
- e) " *Achteruitgaan gelijk de zeeldraaiers van Hamme,* „
(Achteruitgaan in zijn zaken) Joos (blz 275).
34. HERDERSEM : " *Herdersem is een gehucht van Wieze.* „
(Te Wieze). De Raadt.
" 't Sas van Wieze te Herdersem „
(Het sas staat op 't grondgebied van Herdersem,
maar wordt 't Sas van Wieze genoemd) De Raadt.
35. HERZELE : " *Hij (zij) is naar Herzele de ganzen gaan
wachten.* „
Wordt te Aalst en omliggende gemeenten gezegd
van iemand, die veel tijd nodig heeft om een
boodschap te doen of die reeds lang van huis
weg is.

De inwoners van Herzele worden benevens *makraan-*
gasten (zie Ovl. Z., III, blz 105) ook *ganzenwachters*
bijgenaamd. Ziehier wat ons de h^r Van den
Driessche, gemeentesekretaris aldaar, mededeelt
over den oorsprong van dezen laatsten spotnaam:

Vroeger bestonden hier twee familiën, die zich uit-
sluitend toegden op het kweeken van ganzen ;
de eene woonde op de wijk Driesch, de andere
op de wijk Sint-Rochus. Dagelijks werden de
ganzen naar de breedde buitenbanen geleid, waar-
van de kanten met gras begroeid en de grachten
met water voorzien waren. Des winters mochten
ze bijna overal in de weiden loopen om wille van
den mest. Die kweekers werden nooit anders dan
" *de ganzenwachters* „ genoemd en pars pro toto de
gansche bevolking werd ten slotte alzo bijge-
naamd. De eerste kweekerij hield op in 1881, de
tweede in 1899.

36. HILLEGEM : " *Op zijn Hillegemsch* „
(Op een dwaze, domme manier). Teirlinck (II, 48)
" *Te Hillegem en kunnen ze niet tellen* „.
(Zie Edelare.)

37. HOOTOND (wijk van Ronse),
« *Hootondsche brakken,*
Luizen met zakken,
Vlooien met hoopen,
Ze moeten ze naar Kwaremont gaan verkoopen ».
(Te Kwaremont). Volksk., I, 226.

38. IDDERGEM : a) *Die van Eeregem (Iddergem) gaan naar*
den hemel.
(Zie Denderleeuw)

b) " *Eeregemsche troeljen,*
Ze sch . . . ten in eele (hunne) moeljen,
Ze verkoopen eelen (hunnen) str . . .
Tien oordjes van 't pond „.

(Te Denderleeuw). Volkskunde, I, 265.

Boekbesprekingen.

Cornelissen (Jozef). Luimige Vertelsels op Steden en Dorpen.
Uitg. L. Opdebeek, Antwerpen, 1928, 119 blz.

Schrijver, die voor zijn standaardwerk: *Nederlandsche Volkshumor op Stad en Dorp, Land en Volk*, een groot aantal spotvertellingen: Oolsche grappen of Schildburgerstreken, verzameld heeft, geeft in dit boek eenige der luimigste uit, die zeker in den smaak der jeugd zullen vallen, voor wie het hoofdzakelijk bestemd is. Net geïllustreerd met eigenaardige pentteekeningen van J. Hendrickx, vormt deze bundel een degelijk prijsboek. Het wordt ook warm aanbevolen voor volksboekerijen.

In het Febr.-Maartnummer (1929) van *Ontwikkeling Maandschrift* uitgegeven onder de bescherming van den B. W. P. Volksdrukkerij, Hoogpoort, 27, Gent, blz 113-127, is een flinke studie verschenen over *De Finsche Folklore* door P. De Keyser.

F. V. E.

